

LIBRIS We know books

AU APĂRUT
Sophia și Rainbow
Scarlett și Blaze

ÎN PREGĂTIRE
Isabel și Cloud

Ava și Star

**JULIE
SYKES**

ilustrații de
**LUCY
TRUMAN**

Traducere de
Alina Hlinski

Editura Univers

Pentru Eleanor Jones:
și ei îi place să scrie povești magice!

Corectură Cătălina Chiricheș
Tehnoredactare Constantin Niță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Sykes, Julie

Ava și Star / Julie Sykes ; il. de Lucy Truman ;
trad. de Alina Hlinski. - București : Univers, 2022
ISBN 978-973-34-1466-7

I. Truman, Lucy (il.)
II. Hlinski, Alina (trad.)

821.111

Unicorn Academy: Ava and Star

Text: Julie Sykes

Ilustrații: Lucy Truman

Text copyright © Julie Sykes and Linda Chapman, 2018

Illustrations copyright © Lucy Truman, 2018

This translation is published by arrangement with Nosy Crow ® Limited

© Editura Univers, 2023, pentru prezenta traducere

EDITURA UNIVERS
www.edituraunivers.ro

ISBN 978-973-34-1466-7

– Star, trezește-te! șopti Ava.

Star dormea la ea în grajd. Arăta atât de dulce,
cu ochii strâns închiși și cu coama galben-violet
căzându-i în bucle peste roba albă. Ava îi netezi o
buclișoară liliachie care se ițea rebelă în spirala
aurie și violet a cornului ei.

– Ava?

Star deschise brusc ochii și se grăbi să se ridice
în copite.

– E devreme, chiar și pentru tine. S-a întâmplat
ceva?

Ava îi zâmbi cu gura până la urechi.

– Nu, totul e în regulă. Dar sunt nerăbdătoare!
Aseară, profesoarele ne-au anunțat că azi mergem într-o vânătoare de comori în loc să facem lecții. Trebuie să adunăm lucruri din jurul școlii, pe echipe!

Star ciuli urechile.

– Cred că o să fie distractiv!

– M-am trezit cu gândul la asta și când m-am uitat pe geam am văzut ceva și am vrut neapărat să-ți arăt și ție. Hai cu mine! zise Ava.

Clipind și căscând, Star o urmă pe Ava spre ușă, prin grajdul plin de unicorni adormiți.

– Închide ochii, îi spuse Ava, oprindu-se în loc.

Star o ascultă și închise ochii. Ava simți cum îi crește inima de bucurie să vadă cât de multă încredere avea Star în ea. Punându-și mâna pe gâtul cald al lui Star, o conduse afară.

– Acum poți să-i deschizi, îi șopti ea. Uite!

– Aaa! spuse Star clipind.

La orizont se ivea o minge strălucitoare. Pe măsură ce se ridica, umplând spațiul dintre doi

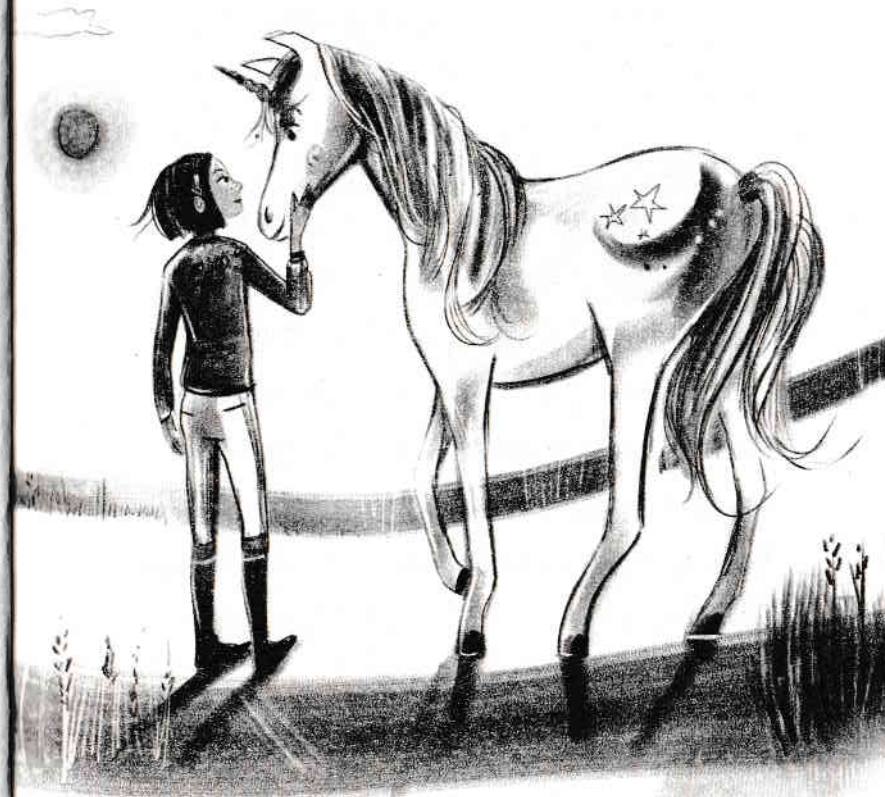
Ava și Star

munți, pe cerul întunecat se răspândeau valuri de culori, portocaliu, roz și auriu.

– Școala arată minunat, nu? întrebă Ava.

Dincolo de pajiște, zidurile de marmură și ferestrele de sticlă ale Academiei Unicornilor străluceau în lumina răsăritului, iar în fundal apa multicoloră a Lacului Sclipitor lucea și clipcea.

– N-am mai văzut de mult un răsărit atât de frumos! spuse Star.

– Trebuia să te chem să-l vedem împreună, îi spuse Ava zâmbind. Vine primăvara, Star! Se simte în aer! Mergem să-mi plantez noile răsaduri înainte de micul dejun?

– Bună idee! O să sap eu găurile în pământ.

– Super! spuse Ava, dându-i lui Star un pupic pe steaua violet de pe fruntea ei. Ce mă bucur să te am pe tine drept unicornul meu! Nici nu-mi închipui cum ar fi fost dacă primeam un unicorn căruia nu-i plăcea grădinăritul!

– Nici eu nu-mi închipui cum aş fi putut să am drept partener o fată căreia să nu-i placă plantele şi natura! răspunse Star, iar răsufierea ei călduţă o gădilă pe Ava şi-o făcu să chicotească.

Ava şi Star fuseseră repartizate împreună cu trei luni în urmă, în ianuarie, când amândouă abia intraseră la Academie. Avei încă îi venea greu să creadă că era cu adevărat aici, pregătindu-se să devină gardian al minunatei Insule a Unicornilor.

Insula era hrănită de apele magice care curgeau din mijlocul teritoriului şi se revărsau prin fântâna din Lacul Sclipitor. Câteva râuri transportau apa preţioasă pe toată insula ca să-i ajute pe toţi locuitorii, oameni, animale şi plante, să se dezvolte armonios.

Elevii petreceau de obicei un an la Academia Unicornilor, de la vârsta de zece ani, dar uneori rămâneau mai mult dacă unicornii lor aveau nevoie de mai mult timp ca să-şi descopere puterile magice sau dacă încă nu reuşeau să se ataşeze de unicornii lor. Acest ataşament era cea mai strânsă formă de prietenie, iar atunci când se întâmpla, o şuviţă din părul elevei devenea dintr-odată de aceeaşi culoare ca a coamei unicornului ei. Ava nu se putea abţine să nu fie mirată că ea şi Star încă nu se ataşaseră una de cealaltă.

– Crezi că domnişoara Primrose ne-a repartizat împreună pentru că amândouă iubim plantele şi natura? întrebă Star.

– Poate, răspuse Ava. Sau poate a fost din alt motiv. Nu se știe niciodată cu domnișoara Primrose.

Domnișoara Primrose era înțeleapta directoare care conducea Academia de mulți ani. Era severă, dar putea să se poarte și cu multă blândete.

– În orice caz, indiferent ce motiv a avut, eu mă bucur foarte mult că ne-a pus împreună, spuse Star. Doar mă întreb când o să-mi descopăr eu puterea magică și când ne vom atașa noi două.

Ava simți o furnicătură în stomac. Două dintre fetele din dormitorul de Safir se atașaseră deja de unicornii lor. Ava nu se putea opri să-și facă griji dacă nu cumva greșea pe undeva. Știa multe despre plante și animale, dar încă nu se pricepea bine la citit și scris. Dacă Star nu-și descoperea niciodată puterea magică și ele două nu se atașau deloc pentru că ea nu era destul de deșteaptă ca s-o ajute? Ar fi îngrozitor!

Star o împinse cu botul.

– Mergem să luăm răsadurile tale de la seră?

Ava își alungă grijile neplăcute din minte.

– Nu cumva ai uitat ceva? Încă nu ți-ai luat micul dejun! spuse ea.

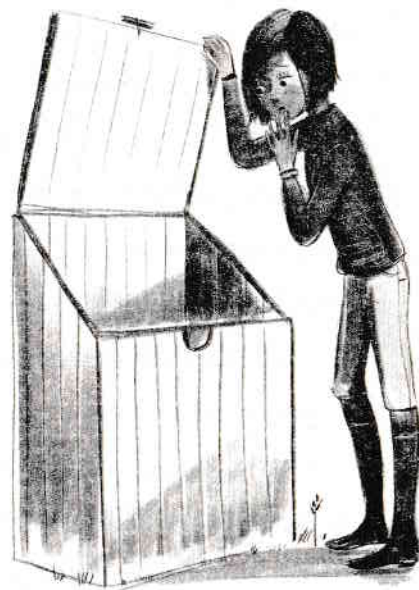
Star izbucni în râs.

– Ca să vezi, ajung o uitucă, la fel ca tine, Ava!

– Imposibil! chicoti Ava.

Ea și Star se întoarseră în grajd. Ava găsi o găleată și se duse să o umple cu fructe de pădure. Dar când ridică de pe coș capacul, făcu ochii mari de surpriză.

– E aproape gol! îi spuse ea lui Star, care privea din pragul ușii. Și toate sunt la fel! adăugă ea după ce examină și celelalte coșuri de hrană.

– Cum? Nu se poate. Grădinarii umplu coșurile cu fructe de pădure în fiecare zi, spuse Star.

Fructele de pădure creșteau pe povârnișurile din spatele școlii. Nu erau doar mâncarea preferată a unicornilor, erau și pline de vitamine de care ei aveau nevoie ca să rămână sănătoși, iar magia lor să fie puternică.

Star se apropie să vadă și ea, dar când își băgă botul într-unul dintre coșuri, îl răsturnă cu totul. Fructele care mai erau pe fund se împrăștiară pe podea.

– Star! exclamă Ava.

– Vai, îmi pare rău, Ava! spuse Star, împingând fructele cu nasul într-o grămăjoară.

– Lasă, nu-i nimic.

Ava le adună și le puse la loc în coș. O adora pe Star, dar uneori își dorea să nu fi fost atât de stângace.

– Abia dacă sunt destule fructe de pădure pentru micul dejun al unicornilor. Ar fi bine să-i spun repede domnișoarei Rosemary.

Domnișoara Rosemary, profesoara de Îngrijirea Unicornilor, era responsabilă cu grajdurile.

– Tu mănâncă acum, spuse Ava umplându-i găleata lui Star.

Star își înfulecă fructele de pădure. Când își termină ultima înghițitură se uită cu speranță la Ava.

– Mai avem timp să plantăm răsadurile tale noi înainte de micul dejun al elevilor?

– Dacă ne grăbim, îi spuse Ava.

Se duseră mai întâi la magazioară să-și ia uneltele de grădinărit, apoi la seră, după plantele Avei. Cărară totul amândouă până la peticul de grădină al Avei. Pământul primăvărată era moale și ușor de săpat. Star făcea găurile în timp ce Ava salva viermii care se pomeneau dezveliți, mutându-i cu grijă în case noi. Apoi Ava băgă fiecare răsad în câte o gaură și netezi pământ în jurul ei. Star se aplecă peste umărul ei. Ultimul răsad era mai mic decât celelalte. Star îl atinse din greșală

